

JEDN. IDENT.: RRTV-4386990
VÁŠ DOPIS ZN.:
NAŠE Č. J.: RRTV/1350/2015-DRD
SP. ZN.: 2015/88/DRD/CET
ZASEDÁNÍ RADY: 6-2015/ poř.č. 29
VYŘIZUJE: Analytický odbor
DATUM, MÍSTO: 24.3.2015, Praha

CET 21 spol.s r.o.
Kříženeckého náměstí 1078/5
15200 Praha
Česká republika

ROZHODNUTÍ O ULOŽENÍ POŘÁDKOVÉ POKUTY

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen "Rada") v rámci své působnosti dané ustanovením § 5 písm. a) a f) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, v platném znění (dále jen "zákon č. 231/2001 Sb.") a v souladu s ustanovením § 62 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen "zákon č. 500/2004 Sb.") vydala dne 24. března 2015 toto

rozhodnutí:

Rada ukládá společnosti CET 21 spol. s r.o., IČ: 45800456, se sídlem Kříženeckého nám. 1078/5, 152 00 Praha 5, pořádkovou pokutu podle ustanovení § 137 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., a to ve výši 5 000 Kč, neboť tato společnost bezdůvodně odepřela podat Radě vysvětlení, z jakých zdrojů vycházela v případě pořadu Televizní noviny, respektive reportáže „Urážky prezidenta by podle Humla měly být trestné“, odvysílaného dne 17. prosince 2014 od 19:30 hodin na programu NOVA, o které byla požádána v žádosti Rady č.j. RRTV/377/2015-DRD.

Pokuta je splatná ve lhůtě 30 dní ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet č. 3754-19223001/0710, vedený u České národní banky, variabilní symbol 88002015.

Rada nadále v souladu s ustanovením § 137 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. žádá společnost CET 21 spol. s r.o., IČ: 45800456, se sídlem Kříženeckého nám. 1078/5, 152 00 Praha 5, o podání vysvětlení, z jakých zdrojů vycházela, když dne 17. prosince 2014, v rámci zpravodajské relace Televizní noviny, vysílané od 19:30 hodin na programu NOVA, konkrétně pak v reportáži s názvem „Urážky prezidenta by podle Humla měly být trestné“, uvedla tato sdělení: „Tentokrát by prý rád omezil lidská práva a základní demokratické principy“, „Omezení svobody slova a návrat cenzury, totalitní metody by podle svých výroků chtěl poslanec Stanislav Huml“, „Nadávký na adresu veřejných činitelů včetně prezidenta by totiž podle něj měly být trestné a provozovatelé internetových stránek by je měli nekompromisně mazat, aby si kritiku politiků nikdo nemohl přečíst.“

Rada stanovuje lhůtu k podání vysvětlení 20 dní ode dne doručení této opakované žádosti.

Odůvodnění:

Provozovatel vysílání, CET 21 spol. s r. o., je provozovatelem televizního vysílání programu Nova na základě licence č. 001/93 udělené rozhodnutím Rady č. j. R – 060/93 (televizní vysílání prostřednictvím

pozemních vysílačů) a na základě licence spis. zn. 2008/1354/zem/CET udělené rozhodnutím Rady č.j. zem/7962/2008 (televizní vysílání prostřednictvím družice).

Na svém 2. zasedání v roce 2015 se Rada zabývala podněty televizních diváků. Na základě toho bylo zjištěno, že dne 17. prosince 2014 od 19:30 hodin na programu NOVA odvysílal provozovatel vysílání pořad Televizní noviny, v němž byla zařazena také reportáž „Urážky prezidenta by podle Humla měly být trestné“.

Cílem reportáže bylo informovat o myšlence poslance S. Humla, dle kterého by měly být postihovány vulgární urážky směřované na politiky i prezidenta, v případě, objeví-li se takovéto vulgarismy na internetu, měly by být odstraněny.

Předmětná reportáž však obsahovala řadu zavádějících tvrzení a informací, což mohlo posunout význam původních slov S. Humla (rozhovor pro server parlamentnilisty.cz ze dne 16. prosince 2014) a dát jim negativní vyznění.

Původní slova S. Humla přitom zněla: *„Četl jsem ten titulek, vím, o co jde. V případě urážek veřejných činitelů nepovažuji za správné, že jsou vůbec povolené. Myslím, že by to mělo být klasifikováno jako urážka hlavy státu, která bude nějakým způsobem postížitelná. Měla by být možnost to zakázat a například i z internetu vymazat. Přirozená autorita je jedna věc. Druhá věc je, že je to úřad hlavy státu, nejde jen o osobu Miloše Zemana. Hlava státu má vážnost sama o sobě, danou už samotnou Ústavou. Začne-li někdo urážet, zesměšňovat, snižovat autoritu, tak tím napadá celý systém. Když si to srovnáte například s policií, co se dnes děje - jakým způsobem se lidé chovají k policistům, to je velmi podobné. Urážka úřední osoby je jako urážka u soudu. Tam si také nikdo nedovolí říct soudci, co si o něm myslí, když to není lichotivé. Ale je to o tom, že u soudu by za to napařili pokutu za pohrdání soudem. Podobně by právním způsobem měly být ošetřeny i verbální vztahy ve volném prostoru, nikoli jen v soudní síni. Prostě představitelé státu, bavíme-li se o politice a prezidentovi státu, by měli být chráněni podobně jako soudci.“*

První zavádějící informací reportáže je již skutečnost, že je zde hovořeno o „návrhu“ poslance, což právě ve spojitosti s jeho poslancekou funkcí konotuje záměr prosazení myšlenky formou změny zákona. To dodává oné myšlence poslance i samotné reportáži na větší významnosti, než kdyby bylo hovořeno pouze o jeho osobním názoru, o který se dle vyznění daného rozhovoru jednalo.

Další zavádějící informace posouvající význam Humlova původního výroku se objevuje ve výročí moderátora M. Pouvy (*„Tentokrát by prý rád omezil lidská práva a základní demokratické principy“* a redaktorky Z. Štichové *„Omezení svobody slova a návrat cenzury, totalitní metody by podle svých výroků chtěl poslanec Stanislav Huml.“*). Ačkoli právní postížitelnost urážek a vulgarismů mířených na hlavní představitelé státu je jistě omezením svobody slova, tedy omezením základního demokratického principu, které bylo aplikované právě před rokem 1989 (hanobení republiky a jejího představitelů), vychází-li toto vyjádření redaktorky ze slov S. Humla uvedených v původním rozhovoru, jedná se již o interpretaci doplněnou osobním hodnotícím komentářem, který Humlovo sdělení posouvá a jednoznačně mu přikládá nálepkou „negativní“, což je v rozporu se základy objektivního informování, jehož znaky jsou přesnost, věcnost, nepředpojatost, nemanipulovatelnost a vyváženost.

Jako další zavádějící sdělení oproti původnímu výroku S. Humla lze vnímat informaci, že by dle poslance měly být nadávky adresované veřejným činitelům umístěné na internetových stránkách mazány provozovatelem těchto stránek, aby si kritiku politiků nemohl nikdo přečíst (*„Nadávky na adresu veřejných činitelů včetně prezidenta by totiž podle něj měly být trestné a provozovatelé internetových stránek by je měli nekompromisně mazat, aby si kritiku politiků nikdo nemohl přečíst.“*). V původním rozhovoru nemá toto sdělení žádnou oporu, neboť argument Humla pro mazání vulgárních obsahů na internetu směřujících na politiky stojí v původním rozhovoru na myšlence zachování vážnosti jednotlivých institucí, které politici či prezident reprezentují. Nehledě na to, že takto poskytnutá informace zcela jasně mísí pojmy „kritika“ a „nadávky“, ačkoli Huml v rozhovoru jasně hovoří o „urážkách“.

Na základě toho přijala Rada na svém 2. zasedání v roce 2015 usnesení, kterým požádala provozovatele CET 21 spol. s r.o., IČ: 45800456, se sídlem Kříženeckého nám. 1078/5, 152 00 Praha 5, o podání vysvětlení, z jakých zdrojů vycházel, když dne 17. prosince 2014, v rámci zpravodajské relace Televizní noviny, vysílané od 19:30 hodin na programu NOVA, konkrétně pak v reportáži s názvem „Urážky

prezidenta by podle Humla měly být trestné“, uvedl tato sdělení: „Tentokrát by prý rád omezil lidská práva a základní demokratické principy“, „Omezení svobody slova a návrat cenzury, totalitní metody by podle svých výroků chtěl poslanec Stanislav Huml“, „Nadávky na adresu veřejných činitelů včetně prezidenta by totiž podle něj měly být trestné a provozovatelé internetových stránek by je měli nekompromisně mazat, aby si kritiku politiků nikdo nemohl přečíst.“

Žádost o podání vysvětlení byla provozovateli doručena pod č.j. RRTV/377/2015-DRD dne 9. února 2015.

Lhůta pro podání vysvětlení byla v usnesení Rady stanovena v délce 20 dní ode dne doručení žádosti o podání vysvětlení.

Provozovatel ve stanovené lhůtě vysvětlení nepodal a ani na žádost Rady nikterak nezareagoval či neodpověděl.

Dle ustanovení § 137 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. je každý povinen podat správnímu orgánu vysvětlení podle odstavce 1. Tomu, kdo bezdůvodně odepře podat vysvětlení, může správní orgán uložit pořádkovou pokutu až do výše 5 000 Kč.

Dle ustanovení § 137 odst. 1 věty poslední zákona č. 500/2004 Sb. o odepření vysvětlení obdobně platí to, co pro odepření součinnosti při dokazování a zákaz výslechu.

Dle ustanovení § 55 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. svědek nesmí být vyslýchán o utajovaných informacích chráněných zvláštním zákonem, které je povinen zachovat v tajnosti, ledaže byl této povinnosti příslušným orgánem zproštěn.

Dle ustanovení § 55 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. svědek nesmí být vyslýchán též tehdy, jestliže by svou výpovědí porušil státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže byl této povinnosti příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má, zproštěn.

Dle ustanovení § 55 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. výpověď může odepřít ten, kdo by jí způsobil sobě nebo osobě blízké nebezpečí stíhání pro trestný čin nebo správní delikt.

Vzhledem ke skutečnosti, že dožádaný subjekt (provozovatel) podané vysvětlení Radě neposkytnul a zároveň ani neinformoval Radu o tom, že by zde byly okolnosti hovořící ve prospěch odepření podání vysvětlení, lze toto jeho počínání kvalifikovat jako bezdůvodné odepření podání vysvětlení, jak o něm hovoří výše citované ustanovení § 137 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.

Vzhledem k uvedenému rozhodla Rada na svém 6. zasedání v roce 2015 uložit provozovateli pořádkovou pokutu podle ustanovení § 137 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.

Podle tohoto ustanovení lze uložit pořádkovou pokutu až do výše 5 000 Kč.

Rada byla při rozhodování o výši pořádkové pokuty ukládané v tomto konkrétním případě omezena touto horní zákonnou hranicí výše pořádkové pokuty (5 000 Kč) a zároveň dikcí obecných ustanovení pro ukládání pořádkových pokut.

Dle ustanovení § 62 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. dbá správní orgán při stanovení výše pořádkové pokuty, aby nebyla v hrubém nepoměru k závažnosti následku a k významu předmětu řízení; pokutu lze ukládat i opakovaně.

Vzhledem ke skutečnosti, že účelem žádosti o podání vysvětlení bylo získat informace k posouzení problematiky související se zásadami objektivního a vyváženého zpravodajství v televizním vysílání, která mimo jiné úzce souvisí s právem široké veřejnosti na informace (zejména pak o věcech veřejného zájmu) a s otázkou zajištění rovného a řádného politického soutěžení a za jejíž porušení lze provozovatele sankcionovat dle ustanovení § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb. pokutou ve výši od 5 000 Kč do 2 500 000 Kč, lze se domnívat, že bezdůvodné odepření podání vysvětlení v takovémto konkrétním případě brání významné regulační úloze Rady.

Z tohoto důvodu se Rada rozhodla přikročit k uložení pořádkové pokuty v maximální možné výši, a to 5 000 (slovy: pět tisíc) Kč.

Pořádková pokuta přitom nezbujuje provozovatele původní povinnosti podat Radě požadované vysvětlení.

Proto Rada (vzhledem k výše popsanému prvotnímu posouzení obsahu předmětné reportáže) nadále žádá provozovatele o podání vysvětlení, z jakých zdrojů vycházel, když dne 17. prosince 2014, v rámci zpravodajské relace Televizní noviny, vysílané od 19:30 hodin na programu NOVA, konkrétně pak v reportáži s názvem „Urážky prezidenta by podle Humla měly být trestné“, uvedla tato sdělení: „Tentokrát by prý rád omezil lidská práva a základní demokratické principy“, „Omezení svobody slova a návrat cenzury, totalitní metody by podle svých výroků chtěl poslanec Stanislav Huml“, „Nadávky na adresu veřejných činitelů včetně prezidenta by totiž podle něj měly být trestné a provozovatelé internetových stránek by je měli nekompromisně mazat, aby si kritiku politiků nikdo nemohl přečíst.“

Rada přitom odkazuje na ustanovení § 62 odst. 3 věty za středníkem zákona č. 500/2004 Sb., podle kterého lze pořádkovou pokutu ukládat i opakovaně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze v souladu s ustanovením § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, podat žalobu k Městskému soudu v Praze, a to ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení rozhodnutí.

Ivan Krejčí
předseda Rady
pro rozhlasové a televizní vysílání